

ומשפט - זה דין (קשה). ושניהם הם כאחד. בוגל זה שני ימים, ושניהם בסוד אחד.
 אשרי העם ידע תרואה וגוי (זהלים פט). לא כתוב שסומי, או תוקעי תרואה, אלא ידע תרואה. בוגל (גנו) החכמים שדרים באוויר של הארץ הקדושה, אלו ידע תרואה. סוד של התרואה, כמו שכתוב (זהלים ב) פרעם בשבט ברזל. מי עם כיישראל שיודעים טודות עליונים של רבום, עלולות לפניו ולהתקשר בו. וכל אלו שיודעים סוד התרואה, יתקרבו לכלכת באור פניו של הקדוש ברוך הוא. וזה האור הראשון שגן הקדוש ברוך הוא לאזכרים. ועל זה אריך לבעת אotta.

כתב (יקרא ט) היתרת מן הכבד. וכתיב (שם ג) ואת היתרת על הכבד. אחר שששתה נאות, עליה עלי). יתרת מן הכבד - זו אשת זנונים שהחולכת ויוצאת מן הכבד להחטיא בני העולם ולקטרג עליהם, ועוזבת את הזכר לעשות זנונים, ומשום זה היתרת, שוגרת מן הכבד. יתרה על הכבד - לאחר שעשתה נורף, עליה עליו. מצח האש זונה. מתגברת על בעלה, שהוא כבד, בкус של המרה. אשת מדרנים, וכעס, שליטה על הזכר שלה. מצח האש זונה שליטה על

הכבד, אשת מדרנים וכעס. יתרת מן הכבד - מן הכבד יוצאת להבאיש לכל העולם ולעשות נופים עם הפל. לבסוף היא עלולה לגבוי הזכר, מצח האש זונה, בעיות של בניים, ואז היא על הכבד. ועוד, יתרת מן הכבד נקראת מהצד الآخر. אשת שיויצאת לנאר עם כלם, נתנת שירין לבעלה, והאי איה יתרת מן הכבד.

בי חוק, דא דינא רפיא. ומשפט, דא דינא (פשיא). ותרויהו אינון בחדא. בגין כה תרין יומין, ותרויהו ברזא חדא.

אשרי העם ידע תרואה וגוי, (זהלים פט) לא כתיב שסומי, או תוקעי תרואה, אלא ידע דארעה קדישא, אינון ידע תרואה. רזא דתרואה, כמה דכתיב, (זהלים ב) פרעם בשבט ברזל. מאן עמא כיישראל, דידען רזין עלאין דמאריהון, למייל קמיה, ולאתקשרא ביה. וכל אינון ידען רזא דתרואה, יתקרbone למייח באור פניו דקדושא בריך הוא. ורא אור קדמאה דגניז קדשא בריך הוא לצדיקיא. ועל דא אצטראק למנדע לה.

בתיב (יקרא ט) היתרת מן הכבד. וכתיב (יקרא ג) ואת היתרת על הכבד. (פטר דעבידה ניאופא, אסתלק עליה) יותרת מן הכבד, דא אשת זנונים, דازלא ונפקא מן הכבד, לאסתאה בני עלמא, ולאסטנא עליהו. ושבקה למכורא, למעבד זנונים. בגין דא היתרת מן הכבד: יתרת על הכבד. בתר דעבידת ניאופא, אסתלקת עליה. מצח האש זונה. אתגרת על בעלה דאייה כבד, בкус דמרה, אשת מדרנים, וכעס, דשלטה איה על דכוורא דילה. מצח האש זונה שליטה על הכבד, אשת מדרנים וכעס.

יתרת מן הכבד, מן הכבד נפקא לאבאasha לכל עלמא, ולמעבד ניאופין עם כלא. לברר איה סלקא לגבוי דכוורא, מצח האש זונה, בעזותא דאנפין, וכדין איה על הכבד. ועוד, יותרת מן הכבד אתגרית מסטרא אחרא, בתר דנפקת לנאפא עם כלא, יהיבת שירין לבעלה, והאי איה יתרת מן הכבד.